

Fremiabarometern 2025

– Så mår Fremias medlemmar i civilsamhället och välfärden

Om rapporten

Fremiabarometern 2025 – Så mår Fremias medlemmar i civilsamhället och välfärden

Författare: Jan Edén, Jonas Gustafsson, Karin Liljeblad, Henrik Petrén och Patrik Schröder

September 2025

[Fremia.se](https://fremia.se)

Innehåll

Övergripande resultat och diskussion.....	1
Tillsammans kan vi utveckla samhället	1
Det visar Fremiabarometern 2025	3
Fem konkreta åtgärder för politiken	6
Hur ser Fremias medlemmar på sin ekonomiska situation?	7
Hur ser medlemmarna på den nära framtiden?	8
Vad tror medlemmarna om antalet anställda framåt?	9
Fördjupning: Civilsamhället	11
Fördjupning: Personlig assistans	16
Fördjupning: Hälsa, vård och social omsorg	20
Fördjupning: Förskola/skola	26
Fördjupning: Arbetsintegrerande sociala företag	28
Om undersökningen.....	31

Övergripande resultat och diskussion

Sverige står inför många samhällsutmaningar, som kräver innovativa och samordnade lösningar. Barn och ungdomar dras in i gängkriminalitet. Alltför många människor står utanför arbetsmarknaden och samhällsgemenskapen. Vi ser ökade behov av att snabbt rusta beredskapen i en orolig tid. En åldrande befolkning, klimatförändringar, psykisk ohälsa och ofrivillig ensamhet, är ytterligare exempel.

Listan kan göras lång med komplexa problem som inte kan lösas av en enskild aktör, utan kräver ett samarbete mellan olika sektorer i samhället. Det offentliga, näringslivet samt civilsamhället, idéburna och kooperativa verksamheter har alla unika styrkor och resurser att bidra med i arbetet för ett mer robust, hållbart och rättvist samhälle.

Sju av tio kommunpolitiker bedömde 2024 att behovet av civilsamhällets organisationer ökar¹. Det är oroväckande att en så stor andel av de lokala politikerna menar att utmaningarna i kommunerna är så pass stora. Samtidigt är det glädjande att det finns en stark

tilltro till civilsamhällets kapacitet att vara med och lösa samhällsproblem.

Vi ser också att stödet är starkt hos både allmänheten och politiker för mer idéburen välfärd. Idéburna aktörer drivs av starka värdegrunder och ett grundmurat samhällsengagemang, och de återinvesterar sina eventuella överskott i verksamheten.

Undersökningar visar att allmänheten gärna skulle vilja att idéburen sektor stod för 12 procent av välfärden. Politikerna vill öka andelen till 17 procent. Men i dag drivs bara tre procent av välfärdens verksamheter av idéburna i Sverige, långt under OECD-genomsnittet.²

Tillsammans kan vi utveckla samhället

Fremias medlemmar i välfärden och civilsamhället kan och vill göra mer för fler. Låt oss ta långtidsarbetslösheten som exempel, där Sverige har stora utmaningar. 150 000 människor är långtidsarbetslösa. Idéburna och kooperativa aktörer har särskilt goda möjligheter att erbjuda individanpassat stöd i arbetsintegrerande sammanhang. Och potentialen är stor, i ett första steg

¹

<https://www.fremia.se/intressepolitik/rapporter/kommunpolitikerna-om-civilsamhallet-2024/>

² www.famna.org/news/alla-vill-ha-mer-ideburen-valfard/

handlar det om 10 000 nya jobb som civilsamhället har kapacitet att erbjuda till individer som står långt ifrån arbetsmarknaden.³

Stora värden kan skapas för det svenska samhället om civilsamhällets organisationer, kooperativa verksamheter och idéburna aktörer ses som jämbördiga parter till näringslivet och den offentliga sektorn. För att nå dit måste politikerna riva ner hindrande regler och utveckla en stöttande infrastruktur, bland annat när det gäller möjligheten att finansiera verksamheterna.

Oavsett hur vi beskriver och benämner denna så kallade tredje sektor så delar aktörerna ett gemensamt arv: de har historiskt fått anpassa sig till det utrymme som funnits tillgängligt mellan det privata näringslivet och den offentliga sektorn. Sverige behöver ändra förhållningssätt; civilsamhället ska ses som en självklar och avgörande aktör i samhällsbygget, precis som offentlig sektor och näringslivet.

De signaler vi får från våra medlemmar om de ekonomiska förutsättningarna för verksamheterna speglar inte de politiska budskapen om ökat behov av vår sektor. Tvärtom upplever många av våra medlemmar att deras förutsättningar att

agera krymper. Om vår sektor ska kunna ta ett större ansvar för att lösa gemensamma samhällsutmaningar krävs långsiktigt hållbara förutsättningar.

---

³ <https://www.fremia.se/intressepolitik/rapporter/bryt-langtidsarbetslosheten/>

Det visar Fremiabarometern 2025

Det här är den andra Fremiabarometern i ordningen. Rapporten bygger på en undersökning som har skickats ut till de av Fremias medlemmar som helt eller delvis finansierar sin verksamhet med offentliga medel. Undersökningen genomfördes i mars 2025 och skickades ut till 4 289 medlemmar. Totalt svarade 809 medlemmar runt om i Sverige. Se vidare under avsnittet Om undersökningen i slutet av rapporten.

Fremias medlemmar rapporterar även i år om en ohållbar ekonomisk situation, där offentliga ersättningar och bidrag inte håller jämna steg med löne- och kostnadsökningar.

- **21 procent** av de svarande förutser varsel eller uppsägningar inom de närmaste sex månaderna.
- **36 procent** uppger att intäkterna har minskat jämfört med föregående år. **71 procent** rapporterar att deras intäkter minskar eller är på samma nivå som året innan. Samtidigt ska de bära löneökningar och andra kostnadsökningar.
- **29 procent** förväntar sig minskade intäkter under det kommande året.
- Inom personlig assistans och vård/omsorg svarar **9 av 10** att

ersättningarna inte täcker kostnaderna.

Sammantaget är läget mycket ansträngt och framtidstron är fortsatt svag. Många verksamheter planerar neddragningar och tror på en bantad verksamhet den kommande tiden. Det rimmar illa med politikens ambitioner och tilltro till vår sektor.

Hälften av Fremias medlemmar finansieras helt med offentliga medel. Det gäller för personlig assistans, vård och omsorg, förskola och skola. Många av civilsamhällets organisationer finansieras genom olika kombinationer av gåvor, intäkter från försäljning och offentliga stöd.

Våra medlemmar, som bedriver helt eller delvis offentligt finansierade verksamheter, är en avgörande del av samhällets sociala skyddsnät.

De driver föräldrakooperativa förskolor och idéburna skolor. De är brukarkooperativ som anordnar personlig assistans. De driver kvinnojourer och andra skyddade boenden för våldsutsatta kvinnor och barn. De hjälper människor som har svårt att få eller behålla ett arbete in på arbetsmarknaden och i samhället. De bedriver äldreomsorg, annan social omsorg och sjukvård på idéburen och kooperativ grund. De möter människor i stor social utsatthet i ögonhöjd. De bedriver folkbildning och är en del av föreningslivet runt om i Sverige. De är

omistliga, demokratibärande verksamheter.

Som den största oberoende arbetsgivarorganisationen i Sverige, står Fremia givetvis bakom den svenska modellen med en ordnad lönebildning. Den 1 april 2025 tecknade fack och arbetsgivare inom industrin ett nytt kollektivavtal för de kommande två åren. De kostnadsökningar som anges i Industriavtalet slår igenom på hela arbetsmarknaden. Men när ersättningarna inom den offentligt finansierade välfärden inte alls ökar i samma takt som lönekostnaderna, blir det problematiskt. Det skapar sämre ekonomiska förutsättningar för privata, idéburna och kooperativa verksamheter.

Civilsamhällets organisationer samt idéburna och kooperativa verksamheter i välfärden har inga stora rörelsemarginaler att ta av. Medlemmarna strävar inte efter maximal vinst, utan återinvesterar allt eventuellt överskott i verksamheten. Till skillnad från offentliga huvudmän kan de inte gå med underskott år efter år, och de flesta har inget större eget kapital att använda för att finansiera löpande verksamhet.

Situationen bekräftas av svaren i Fremiabarometern. **Civilsamhällets organisationer** strävar efter en mångfald av finansieringskällor – statliga, kommunala och regionala bidrag, medlemsavgifter, donationer samt intäkter från egen verksamhet. Ändå

uppgår 77 procent av civilsamhällets respondenter att offentliga stöd och ersättningar inte motsvarar kostnadsökningarna.

Många organisationer har tvingats använda eget kapital för att täcka underskott, en uppenbart ohållbar lösning. Personalnedskärningar och andra neddragningar påverkar verksamheternas omfattning och kvalitet, samtidigt som arbetsbelastningen ökar för kvarvarande personal.

Inom **personlig assistans** uppgår 91 procent av de svarande att höjningen av assistansersättningen inte motsvarar kostnadsökningarna. Verksamheterna har behövt göra anpassningar som riskerar att försämra kvaliteten på den assistans som erbjuds – till exempel genom att anställa assistenter med lägre ingångslöner och skära ned på kompetensutveckling för personalen. Det drabbar både assistenterna och de assistansberättigade.

Bland idéburna och kooperativa aktörer inom **hälsa, vård och omsorg** uppgår 90 procent att uppräkningskostnaden av ersättningarna inte hänger med löne- och kostnadsutvecklingen. Konsekvensen blir att organisationerna tvingas använda eget kapital, skjuta upp investeringar samt minska personalstyrkan och fortbildningen. Det hotar både verksamheternas långsiktiga stabilitet och kvaliteten i de tjänster som utförs.

Inom **förskola och skola** uppger 38 procent av de svarande att intäkterna minskat jämfört med för 12 månader sedan. Ett annan utmaning är att det föds färre barn i samhället. Därmed minskar barngrupperna och intäkterna påverkas negativt.

Läget för de **arbetsintegrerande sociala företagen (ASF)** är fortsatt mycket ansträngt. 40 procent av ASF-respondenterna har lägre intäkter nu än för ett år sedan. Dessa företag, som hjälper människor långt från arbetsmarknaden att komma i arbete, påverkas därmed också kraftigt av det rådande ekonomiska läget. I stället för att bidra med nya jobb riskerar Sverige att permanenta utanförskap.

Summering

Rapporten visar sammantaget på en mycket pressad ekonomisk situation för Fremias medlemmar. Minskade offentliga ersättningar och bidrag, i kombination med ökade kostnader för bland annat löner, tvingar organisationerna att vidta åtgärder som påverkar deras förmåga att uppfylla sina uppdrag. Den ekonomiska osäkerheten hotar både verksamheternas överlevnad och kvaliteten på de tjänster som erbjuds. I slutändan drabbas de människor som verksamheterna är till för.

Fem konkreta åtgärder för politiken

Riksdag, regering och myndigheter

Fremia ger följande rekommendationer till regering och riksdag, samt till statliga myndigheter:

- **Avsätt de resurser som krävs** för att civilsamhällets och välfärdens verksamheter ska få en hållbar finansiering. Både i höstens budgetproposition och kommande budgetar.
- **Justera taket i lönebidraget till 28 000 kronor** i höstens budgetproposition, indexreglera och fortsätt att skriva upp det över tid.
- **Indexreglera uppräknningen av assistansersättningen.** Utan en värdesäkrad ersättning urholkas den lagstadgade rätten till personlig assistans på ett oacceptabelt sätt.
- **Säkerställ finansieringslösningar om förslagen i de utredningsbetänkanden på skolans område, som ligger på regeringens bord, blir verklighet.** I annat fall urholkas förutsättningarna för verksamheterna att bedriva undervisning.

Kommuner och regioner

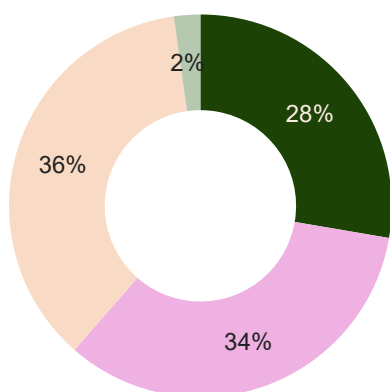
Fremia ger följande rekommendationer till kommuner och regioner:

- **Värdesäkra ersättningarna till idéburna, kooperativa och andra fristående vård- och omsorgsgivare genom att använda SKR:s vård- och omsorgsprisindex, så att ersättningarna följer kostnads- och löneutvecklingen.** Det skulle ge långsiktigt hållbara förutsättningar för arbetsgivare och medarbetare, och framför allt säkerställa kvaliteten för dem som verksamheterna är till för.

Hur ser Fremias medlemmar på sin ekonomiska situation?

När vi frågar medlemmarna om hur intäkterna i verksamheten har utvecklats jämfört med för tolv månader sedan uppger 36 procent av dem som svarat, att intäkterna har blivit lägre. 34 procent svarar att intäkterna är oförändrade. Även oförändrade intäkter innebär i praktiken ett sämre ekonomiskt läge, givet löne- och kostnadsökningar. Endast 28 procent svarar att de har högre intäkter jämfört med för ett år sedan.

Jämfört med för tolv månader sedan, hur har intäkterna i din verksamhet utvecklats?

■ Högre ■ Oförändrade ■ Lägre ■ Vet ej

36 procent av de svarande medlemmarna har lägre intäkter än förra året. 7 av 10 har lägre eller oförändrade intäkter jämfört för ett år sedan.

Tabellen nedan visar att en klar majoritet av de medlemmar som svarat på Fremiabarometern har lägre eller oförändrade intäkter jämfört med för ett år sedan. Det gäller inom alla våra undersökta offentligfinansierade verksamhetsområden.

Andel med oförändrade eller lägre intäkter

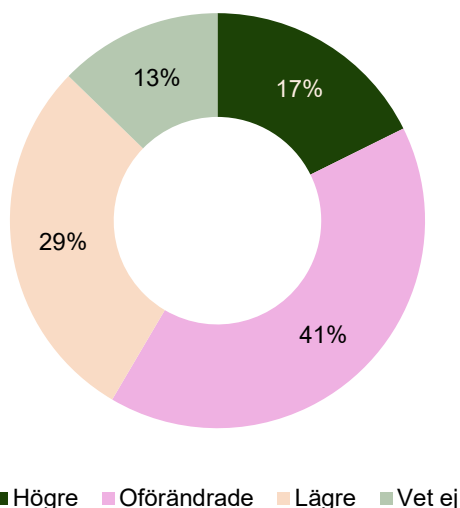
Civilsamhället	70%
Förskola/skola	72%
Personlig assistans	60%
Hälsa, vård och omsorg	70%
Arbetsintegrerande sociala företag	74%

Arbetsintegrerande sociala företag och förskola/skola är två medlemsgrupper som i högst utsträckning befinner sig i den situationen.

Hur ser medlemmarna på den nära framtiden?

När medlemmarna får berätta om sina framtidsutsikter tror 29 procent att intäkterna kommer att minska. Ytterligare 41 procent tror att intäkterna kommer att vara desamma om ett år. Endast 17 procent tror att deras intäkter kommer att öka.

Tror du att intäkterna i din verksamhet, om tolv månader, kommer att vara....?

Mindre än en femtedel av dem som har svarat på Fremiabarometern tror att deras intäkter kommer att vara högre om ett år.

Tabellen nedan visar att de flesta av medlemmarna som har svarat på Fremiabarometern, inom alla våra undersökta offentligfinansierade verksamhetsområden, gör bedömningen att intäkterna inte kommer att öka under det närmaste året. De räknar med oförändrade eller lägre intäkter. Störst är andelen inom förskola/skola.

Andel som tror att intäkterna är oförändrade eller lägre inom ett år

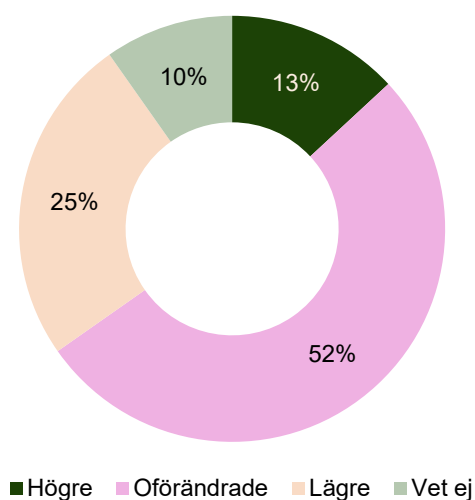
Civilsamhället	70%
Förskola/skola	77%
Personlig assistans	58%
Hälsa, vård och omsorg	72%
Arbetsintegrerande sociala företag	51%

Vad tror medlemmarna om antalet anställda framåt?

Närmaste året

Vi har frågat medlemmarna om deras syn på antalet anställda i den egna verksamheten om ett år.

Tror du att antalet anställda i din verksamhet, om tolv månader, kommer att vara...?

En fjärdedel av de svarande tror att antalet anställda kommer att vara lägre om ett år. Endast 13 procent bedömer att verksamheten kommer att växa med fler anställda.

Uppdelat på verksamhetsområden ser vi att en majoritet av medlemmarna inom de olika offentligfinansierade områdena bedömer att de inte behöver minska på antalet medarbetare i verksamheten.

Våra medlemmar i arbetsintegrerande sociala företag och hälsa, vård och omsorg gör i störst utsträckning

bedömningen att antalet medarbetare kommer att vara lägre om ett år. På dessa områden tror minst tre av tio medlemmar att de kommer att behöva minska sin personalstyrka. Se tabellen nedan.

Andel som tror att antalet anställda kommer att vara lägre om ett år

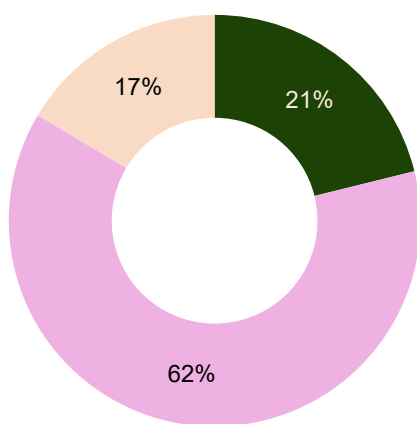
Civilsamhället	25%
Förskola/skola	26%
Personlig assistans	9%
Hälsa, vård och omsorg	31%
Arbetsintegrerande sociala företag	33%

Närmaste halvåret

Vi har därefter kortat tidshorisonten och bitt medlemmarna svara på hur det ser ut det närmaste halvåret. Finns det risk för varsel och uppsägningar i närtid?

Föreligger det risk för varsel/uppsägningar i din verksamhet de kommande sex månaderna?

■ Ja ■ Nej ■ Vet ej

En dryg femtedel av de som svarat bedömer att det finns risk för varsel och/eller uppsägningar inom det kommande halvåret.

21 procent av de medlemmar som har svarat uppger att det finns risk för varsel/uppsägningar de kommande sex månaderna. 17 procent av de svarande vet inte och 62 procent bedömer att de inte kommer att behöva säga upp personal det kommande halvåret.

Risk för varsel och uppsägningar det närmaste halvåret

Civilsamhället	22%
Förskola/skola	20%
Personlig assistans	10%
Hälsa, vård och omsorg	28%
Arbetsintegrerande sociala företag	26%

Som tabellen ovan visar är oron för att inom ett halvår behöva varsla och/eller säga upp medarbetare störst i vård och omsorg. 28 procent av medlemmarna inom vård och omsorg ser risk för varsel och uppsägningar.

Även bland de arbetsintegrerande sociala företagen är andelen som svarar att det finns risk för varsel och uppsägningar hög. Mer än var fjärde ser en sådan risk.

I civilsamhället är andelen svarande medlemmar som ser risk för varsel och uppsägningar 22 procent. Inom förskola och skola är motsvarande siffra 20 procent och inom personlig assistans bedömer 10 procent att de kommer att behöva varsla.

Fördjupning: Civilsamhället

Civilsamhället i Sverige kännetecknas av en mångfald av finansieringskällor, vilket bidrar till sektorns stabilitet och förmåga att möta föränderliga samhällsbehov.

En diversifierad intäktsbas stärker motståndskraften och möjliggör en fortsatt verksamhetsutveckling i tider av demografiska skiften och förändrade politiska prioriteringar.

Den offentliga finansieringen utgör en central del av många organisationers ekonomi. Statliga stöd på cirka 13 miljarder kronor per år möjliggör insatser inom bland annat integration, kultur, idrott samt barn- och ungdomsverksamhet.

Bidragen kan vara organisationsstöd eller verksamhetsinriktade, ofta med specifika krav på användningsområde. Även EU-bidrag samt stöd från kommuner och regioner – i form av verksamhetsbidrag, projektbidrag eller annan typ av ekonomiskt stöd – är viktiga komponenter i civilsamhällets finansiering.

Medlemsavgifter utgör för många organisationer en stabil intäktskälla och stärker dessutom legitimiteten och den demokratiska förankringen. Givande från allmänhet och företag är en annan viktig inkomstkälla. Enligt Giva Sveriges rapport *Givandet i siffror 2025* uppgick

gåvor och bidrag från privatpersoner, företag och stiftelser till totalt 11,5 miljarder kronor under 2024.

Många organisationer genererar även egna intäkter genom exempelvis second hand-verksamhet, kaféer, utbildningar eller andra tjänster. Partnerskap och sponsring från näringslivet utgör ett växande inslag, där samverkan kan ge tillgång till både finansiella resurser och kompetensutveckling. Stiftelser och fonder erbjuder ytterligare möjligheter till riktad finansiering, särskilt för långsiktiga eller innovativa satsningar.

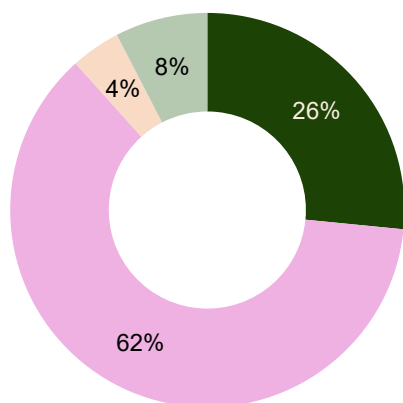
Trots en relativt bred intäktsbas är det för många organisationer avgörande att den offentliga finansieringen utvecklas i takt med ökande kostnader och inflation. De senaste åren har Fremias medlemmar allt tydligare signalerat att ekonomin för många verksamheter är pressad och i flera fall ohållbar.

I Fremiabarometern 2025 har 369 av Fremias medlemmar från civilsamhället deltagit. Urvalet är väl fördelat mellan olika aktörer, vilket ger en representativ bild av sektorns aktuella situation.

Har verksamheten fått höjd ersättning?

På frågan om kommunen, regionen eller staten har höjt sina ersättningar för verksamheten under 2025, svarar drygt en fjärdedel "ja". När vi ställer frågan om ersättningar inbegriper det samtliga former av ersättningar och bidrag från det offentliga. Sex av tio har inte fått några höjningar.

Har kommunen/regionen/staten höjt den offentliga ersättningen för din verksamhet i år?

■ Ja ■ Nej ■ Vet ej ■ Frågan är inte relevant

26 procent av medlemmarna i civilsamhället har fått en ersättningshöjning under det senaste året. 62 procent har inte sett några uppräkningsar av bidrag eller andra ersättningar.

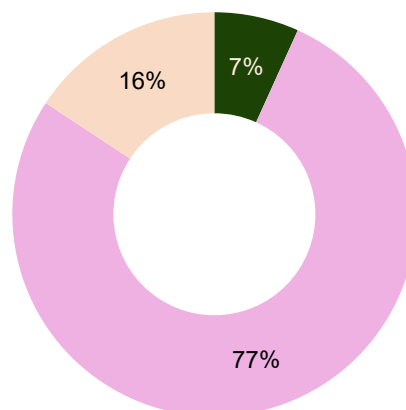
När intäkterna inte följer med kostnaderna för löner, hyra och andra omkostnader så påverkas organisationerna och deras verksamhet.

En medlem svarar i fritextsvaren att:

"Vi riskerar att inte kunna finansiera kärnverksamheten"

Som diagrammet nedan visar så motsvarar inte ersättningsökningarna de ökade kostnader som finns för att bedriva verksamheten. Nästan åtta av tio svarar nej på frågan.

Motsvarar höjningen av de offentliga ersättningarna de kostnadsökningar ni möter i verksamheten på grund av löneökningar och allmän inflation?

■ Ja ■ Nej ■ Vet ej

Nästan åtta av tio av de svarande medlemmarna bedömer att höjningen av de offentliga ersättningarna inte motsvarar kostnadsökningarna i verksamheten.

Konsekvenser i verksamheten

När kostnaderna i verksamheten ökar mer än de offentliga intäkterna uppger medlemmarna att de ibland behöver använda organisationens eget kapital – en högst kortsiktig lösning. Hela 63 procent av de svarande organisationerna inom civilsamhället har behövt täcka upp med eget kapital.

39 procent av respondenterna svarar att de ökar andra intäktskällor. Vi vet inte i vilken utsträckning de lyckas kompensera organisationernas situation, men det är positivt att det finns möjligheter till fler intäktskällor och att många söker en sådan lösning.

Organisationerna rapporterar också ett ökat beroende av projektfinansiering. Den administrativa bördan ökar samtidigt som projektmedel ofta inte kan användas för löpande verksamhet, vilket ytterligare försvårar situationen. En medlem beskriver uppdragsglidningen så här:

”Projektbidragen styr vår verksamhet i en riktning som inte alltid matchar vårt egentliga uppdrag. Vi måste lägga mer tid på administration och mindre tid på vår kärnverksamhet”

Vad får det för konsekvenser i er verksamhet att kostnaderna ökar mer än era offentliga intäkter?
(Antal svar, flera svar möjliga, bas: 369)

En tredjedel av de som svarat anger att de har behövt minska personalstyrkan. Många beskriver en ökad arbetsbelastning för kvarvarande personal, där ideella krafter behöver ta ett större ansvar. Det har lett till en ökad risk för utbrändhet och långtidssjukskrivningar. En av Fremias medlemmar beskriver situationen så här:

”Vi når nu smärtgränsen för vad personalen orkar. Neddragningar gör att verksamheten gradvis urholkas och vår möjlighet att möta behoven i samhället minskar drastiskt”

Det är tydligt att verksamheten påverkas. En medlem berättar:

”Att verksamheten blir lidande är tydligt men även möjligheterna för våra medlemmar (främst barn och ungdomar) att delta i föreningens aktiviteter blir alltmer beroende av föräldrarnas betalningsförmåga.”

På grund av minskade anslag tvingas organisationer att skära ner på aktiviteter, höja avgifter, och minska personalstyrkan. Verksamhetsneddragningar innebär att förmågan att uppfylla sitt uppdrag minskar.

”Då våra medel söks och beviljas årligen kan vi inte planera långsiktigt, har svårt för att anställa personal och utmaningar att utveckla verksamheten. Beslut om medel kommer ofta sent på året eller till och med in på innevarande verksamhetsår, vilket ytterligare försvårar mycket.”

Många fritextsvar nämner en ökad arbetsbelastning. Till exempel belastas personalen mer när de tvingas söka projektmedel för att kompensera för kärnverksamhetens finansiering. Risken är stor att det skapas en ond cirkel när tid som borde ägnas åt kärnverksamheten i stället går åt till administration och projektansökningar. Den ökade ekonomiska pressen har lett till hög arbetsbelastning och stress, vilket påverkar både personalens hälsa och arbetsmiljö negativt.

”Ökad arbetsbörda men mindre arbetstid. Att söka finansiering tar mycket tid, tid som är svår att finansiera. Ohälsosam stress. Osäkerhet om framtiden. Oro både för den framtida verksamheten och anställningarna.”

Minskade statliga och kommunala bidrag innebär att verksamheter på mindre orter och för sårbara grupper riskerar att begränsas eller upphöra. Det påverkar de grupper som är mest beroende av verksamheten negativt.

”Vi står i ett vägskäl där vi sätter anställd personals hälsa på risk och att verksamheten framgent kommer att behöva läggas ned.”

Organisationerna kämpar med att anpassa sig till förändrade bidragsvillkor och politiska beslut. De står inför risken att behöva stänga ner verksamheter om inte nya intäktskällor hittas. Fritextsvaren visar sammantaget på en mycket pressad situation för organisationer från civilsamhället som har svarat på enkäten. Minskade offentliga bidrag och ökad ekonomisk osäkerhet hotar både verksamheters överlevnad och kvaliteten på de tjänster som erbjuds. Framtiden upplevs som mycket osäker bland många organisationer.

”Vår existens från 2026 och framåt känns osäker.”

7 procent av organisationerna överväger att lägga ned delar eller hela verksamheten, vilket är en oroande utveckling. Många framhåller att kvaliteten i deras verksamheter och

insatser försämrats på grund av ekonomiska åtstramningar. Liksom i 2024-års Fremiabarometer varnar många organisationer för vad en nedlagd verksamhet skulle kunna betyda för de målgrupper som man arbetar med:

”Utan stabil offentlig finansiering kommer vi snart att tvingas lägga ned. Detta skulle innebära ett stort samhällstapp för de utsatta grupper vi stödjer.”

Fördjupning: Personlig assistans

81 medlemmar som är anordnare av personlig assistans har svarat på Fremiabarometern 2025. Medlemmarna bedriver både små och stora verksamheter i alla 21 regioner.

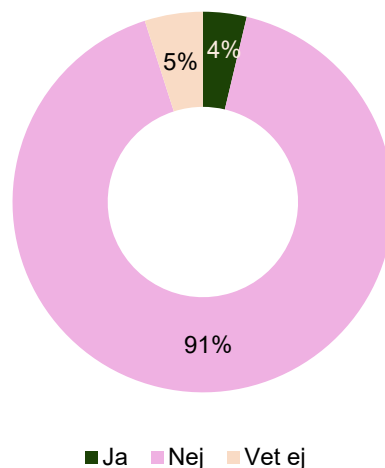
För anordnare av personlig assistans är den statliga assistansersättningen den enda intäktskällan. Regeringen fastställer varje år ett timbelopp som betalas ut för varje utförd assistanstimme. För 2025 är timbeloppet 342,60 kronor, en uppräkningsökning med 3 procent jämfört med 2024.

Under mer än ett decennium har den statliga assistansersättningen urholkats jämfört med löneökningar och ökningsökningar av andra verksamhetskostnader.

Fremias medlemmar inom personlig assistans vittnar om att kvaliteten i verksamheten blir lidande när assistansersättningens reala värde minskar. Och tidpunkten när det överhuvudtaget inte går att bedriva verksamhet kryper allt närmare om ingenting görs åt systemet för uppräkningsökning av assistansersättningen.

Höjningen av ersättningen i relation till kostnadsökningar

Motsvarar höjningen av assistansersättningen de kostnadsökningar ni möter i verksamheten på grund av löneökningar och allmän inflation?

91 procent av medlemmarna inom personlig assistans som har svarat på Fremiabarometern menar att höjningen av assistansersättningen inte motsvarar kostnadsökningarna som verksamheten möter.

Personlig assistans är en verksamhet där personalkostnaderna står för mer än 90 procent av de totala kostnaderna. När uppräkningsökningen av assistansersättningen är efter år understiger de kollektivavtalade löneökningarna, leder det oundvikligen till att det till sist inte är möjligt att bedriva en kvalitativ verksamhet. Eller snarare, ingen verksamhet alls. Siffrorna

bekräftar Fremias bild av hur allvarligt läget är i assistansbranschen.

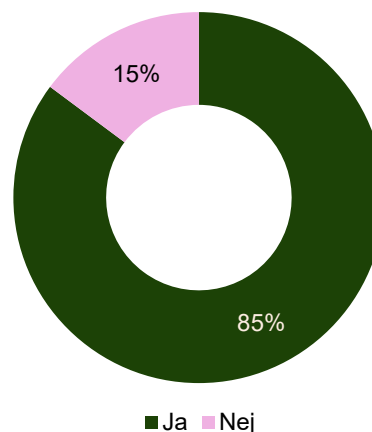
Av fritextsvaren framgår med brutal tydlighet vilka konsekvenserna blir. En medlem skriver:

”Kunder sägs upp när marginalen tar slut. Väl fungerande personalgrupper och trygg assistans splittras.”

Rätten till personlig assistans är fastslagen i LSS. Men rätten till personlig assistans är inte mycket värd om den inte åtföljs av en assistansersättning som räcker till att ge en kvalitativ assistans. I dag fattas beslut om assistansersättningens uppräknings i statsbudgeten utan någon koppling till de faktiska kostnaderna.

Fremia och ett flertal organisationer som företräder de assistansberättigade anser att assistansersättningen måste värdesäkras i förhållande till kostnadsökningar, genom att den årliga uppräkningsen kopplas till ett löne- och kostnadsindex.

Upplever ni att verksamheten är satt under ekonomisk press?

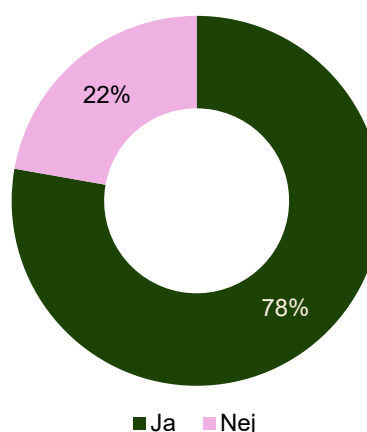

85 procent av medlemmarna upplever att verksamheten är satt under ekonomisk press.

Konsekvenser i verksamheten

Vi har frågat våra medlemmar inom personlig assistans om konsekvenser i verksamheten för medarbetare och dem som verksamheten är till för.

Har ni behövt göra anpassningar till den rådande ekonomiska situationen?

78 procent av medlemmarna som bedriver personlig assistans har behövt göra anpassningar till den rådande ekonomiska situationen.

Vad får det för konsekvenser i er verksamhet
att kostnaderna ökar mer än era offentliga intäkter?
(Antal svar, flera svar möjliga, bas:81)

Bland de vanligaste konsekvenserna av att kostnaderna ökar mer än de offentliga intäkterna är att assistansanordnarna behöver dra ner på kompetensutveckling och att de anställer assistenter med lägre ingångslön. Se diagram på föregående sida. Det är inte förvånande, men mycket bekymmersamt, att ett av de vanligaste svaren är att man tvingas vidta åtgärder som påverkar kvaliteten negativt för de assistansberättigade.

”Då marginalerna krymper blir det svårare att hålla bra ingångslöner, vilket gör att det blir ännu svårare att hitta bra assistenter när vi i branschen redan konkurrerar med förhållandevis dåliga löner. Och i takt med inflationen gör det givetvis läget ännu svårare.”

Citatet ovan visar tydligt hur den bristfälliga finansieringen påverkar kvaliteten negativt på flera olika sätt. I fritextsvaren framgår att Fremias medlemmar vill och behöver erbjuda konkurrenskraftiga löner för att kunna attrahera och behålla kompetenta personliga assistenter. Det är helt uppenbart att det är den urholkade assistansersättningen som är svagheten i ekvationen.

Ytterligare en viktig aspekt som tydliggörs i svaren är hur utlämnade assistansanordnarna är till den statligt beslutade assistansersättningen. I princip saknar de möjligheter att öka andra intäktskällor.

”Tittar man på jour och löneökningar så är kostnaden alltid högre än ersättningen från schablonen. Den måste indexeras.”

Fördjupning: Hälsa, vård och social omsorg

De flesta av Fremias medlemmar som är verksamma inom hälsa, vård och social omsorg är utförare i välfärden på uppdrag av kommuner och/eller regioner. Verksamheten baseras vanligen på upphandlade avtal, avtal enligt lagen om valfrihetssystem (LOV) eller idéburna offentliga partnerskap (IOP).

I upphandlade avtal enligt LOU är det vanligt att fastställa att det ska ske en uppräknings av ersättningen. Sveriges kommuner och regioner (SKR) tar årligen fram omsorgsprisindex (OPI) och vårdprisindex (VPI), till stöd för kommuners och regioners uppräknings av ersättningarna i upphandlade avtal. För 2025 är omsorgsprisindex 3,6 procent. Vårdprisindex för 2025 fastställs i december. 2024 års VPI är 3,3 procent.

I LOV-system finns inga garantier om uppräknings, utan ersättningsnivån fastställs varje år. De beslutar varje enskild kommun och region om, inte sällan sent på året inför kommande kalenderår. Inte heller i IOP är det säkert hur ersättningen utvecklas.

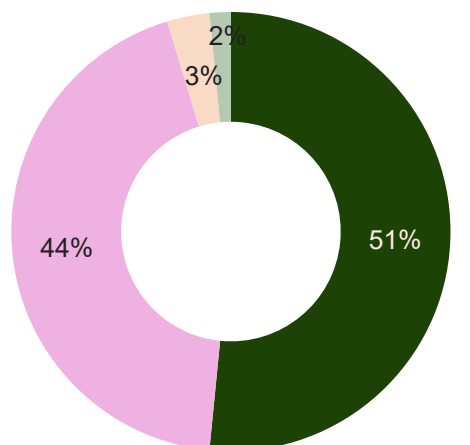
I Fremiabarometern har vi velat ta reda på i vilken mån medlemmarna har fått uppräknings av sin ersättning för uppdrag som de bedriver.

64 medlemmar inom hälsa, vård och övrig omsorg har svarat på

Fremiabarometern. Deras svar redovisas nedan. Antalet svar är få, vilket gör att resultatet måste tolkas med viss försiktighet. Å andra sidan ser vi att bland dem som har svarat finns stora organisationer, med många verksamheter och medarbetare.

Har verksamheten fått höjd ersättning?

Har kommunen/regionen/staten höjt den offentliga ersättningen för din verksamhet i år?

■ Ja ■ Nej ■ Vet ej ■ Frågan är inte relevant

Endast drygt hälften av de svarande medlemmarna som driver vård eller social omsorg har fått höjd ersättning i år.

När medlemmarna får möjlighet att i fritextsvar kommentera frågan så framgår det att en del verksamheter får ersättning enligt vård- och

omsorgsprisindex (VPI och OPI) och att andra inte har fått ersättningshöjningar alls. Kommunerna, liksom regionerna, gör olika.

”Vissa kommuner har höjt enligt OPI, vissa med 80 procent av OPI, vissa har vägrat att höja alls.”

En annan medlem upplever att kommuner använder OPI i mindre utsträckning än tidigare, vilket gör de ekonomiska förutsättningarna svårare att bedöma framåt och gör avtalssituationen med kommunen arbetskrävande. Medlemmen beskriver det så här:

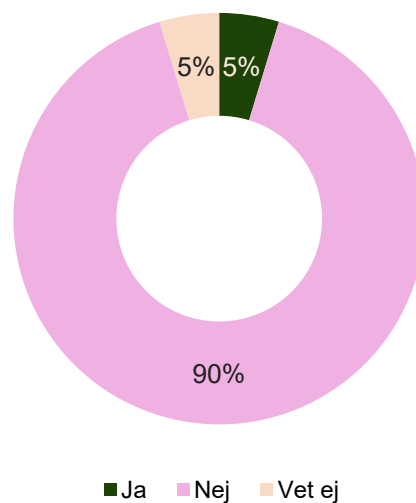
”Allt färre avtal indexregleras med OPI, som det var förut. Avtalen skrivs i stället på max ett år, så man får kräva omförhandling, vilket det är extremt mycket arbete med. Man möter väldigt lite förståelse för detta.”

Bristande eller helt utebliven uppräknings skapar oro och frustration hos Fremias medlemmar. Det ser vi i fritextsvaren. En medlem beskriver höjningen av ersättningen som marginell. En annan medlem kommenterar den offentliga ersättningen i relation till kostnaderna så här:

”Marginalerna urholkas varje år numera.”

Citatet ovan illustrerar en situation som många av Fremias medlemmar upplever; att den eventuella ersättningshöjning som de har fått av kommunen eller regionen inte är i paritet med löneökningarna och den allmänna kostnadsökningstakten. Det visar inte minst diagrammet nedan.

Motsvarar höjningen av den offentliga ersättningen de kostnadsökningar ni möter i verksamheten på grund av löneökningar och allmän inflation?

9 av 10 av de som svarat inom vård och social omsorg anger att den offentliga ersättningen inte har hängtt med löne- och kostnadsutvecklingen.

En medlem som bedriver äldreomsorg i ett LOV-system beskriver hur komplex den ekonomiska situationen är för idéburna, kooperativa och andra fristående utförare som verkar på

kommunens uppdrag. De har fått uppräknig av sin ersättning, som i stort sett täcker löneökningarna enligt kollektivavtalet. Samtidigt ställer kommunen nya krav som ökar kostnaderna kraftigt, utan att någon motsvarande ersättningshöjning. Det handlar om krav på heltidstjänster och krav på ekologisk mat i verksamheten.

En annan medlem kommenterar att det ställs allt högre krav från myndigheter på vad som ska finnas och göras i verksamheten, samtidigt som kostnaderna ökar för personal, mat, hjälpmedel, sårvårdsprodukter etcetera. Ersättningen och kostnaderna följs inte åt.

En medlem som verkar i ett LOV-system i en kommun beskriver sin verksamhets ekonomiska utmaningar i konkreta siffror. De har förlorat intäkter motsvarande 24 procent jämfört med om kommunen hade följt OPI under perioden 2012–2025.

Konsekvenser i verksamheten

Vi har frågat våra medlemmar om konsekvenser i verksamheten, för medarbetare och för dem som verksamheten är till för.

Vad händer om kostnaderna ökar mer än den offentliga ersättningen? Hur hanterar våra medlemmar den uppkomna situationen? Det återspeglas i diagrammet på nästa sida, där vi har bett organisationerna att i en flervälsfråga

beskriva konsekvenserna. Den mest utbredda konsekvensen är att organisationerna använder det egna kapitalet för att klara årets verksamhet. Det såg vi också i förra årets Fremiabarometer. Vi ser även att de skjuter på nödvändiga investeringar, verksamhetsutveckling och kompetensutveckling för sina medarbetare.

Organisationer blir tvungna att vidta en hel rad olika åtgärder i verksamheterna när driftskostnaderna överstiger intäkterna. Det handlar om åtgärder som påverkar verksamhetens ekonomiska bas och möjlighet till utveckling. En del organisationer har en stabil kapitalbas som gör att de ett enskilt år kan ta resurser från sitt eget kapital för att täcka underskott. Men att täcka verksamhetens driftskostnader med det egna kapitalet kan aldrig vara en långsiktig lösning. Det undergräver successivt den ekonomiska stabiliteten i verksamheten.

Långt ifrån alla organisationer har heller något större eget kapital att luta sig mot. I dessa organisationer blir verksamheten direkt hotad om den är underfinansierad.

Vad får det för konsekvenser i er verksamhet
att kostnaderna ökar mer än era offentliga intäkter?
(Antal svar, flera svar möjliga, bas: 64)

Vi ser i fritextsvaren medlemmar med litet eget kapital som oroas över att det på sikt kommer att ta slut, om de inte vidtar åtgärder.

”Vi har finansierat allt för mycket av vår verksamhet med vårt eget kapital, vilket inte blir hållbart i längden.”

Bristen på långsiktighet i kommunernas och regionernas ersättningssystem och osäkerheten om ersättningen kommer att räknas upp med kostnadsutvecklingen eller inte påverkar den strategiska styrningen hos våra medlemmar, samt möjligheterna att utveckla verksamhet och hela organisationen. En medlem uttrycker problemet så här:

”Det är påfrestande för all personal samt ledning när det inte går att planera för mer än högst 1 år i taget.”

Vi ser i medlemmarnas svar att de tvingas vidta åtgärder som påverkar medarbetarna i verksamheten, som att de lägger mindre resurser på utbildning och annan kompetensutveckling, att de inte sätter in vikarier som ersättare för frånvarande medarbetare samt att de tvingas minska antal medarbetare. Det riskerar i sin tur att påverka både deras möjligheter att behålla och rekrytera nya medarbetare och kvalitetsutvecklingen i verksamheten.

En medlem som driver sin verksamhet i kooperativ form berättar att de är sex delägare. Om de hade haft någon anställd hade hen sagts upp. Nu arbetar fem av sex delägare färre timmar än de hade önskat. Hälften jobbar extra i andra, liknande verksamheter. På så vis kan de upprätthålla sin verksamhet.

I fritextsvaren är det tydligt att våra medlemmar gör stora ansträngningar för att de som verksamheten är till för – brukare, patienter, klienter, deltagare – inte ska drabbas när verksamhetens ekonomiska förutsättningar har blivit sämre. Medlemmarna vill inte tumma på kvaliteten.

”Vi gör vårt bästa för att de inte ska drabbas omsorgstagarna. Vi försöker att inte kompromissa med den kvaliteten, då säger vi hellre upp placeringar om vi känner att vi inte har tillräckliga resurser för att leverera en god och kvalitativ insats.”

Men ibland är det inte möjligt att freda brukare, patienter och deltagare från effekterna av att ekonomin inte går ihop. Medlemmar beskriver att det i deras verksamheter blir konsekvenser i form av sämre stöd och regelbundenhet i kontakterna. En medlem som driver familjehemsverksamhet beskriver att det blir färre fysiska möten och samtal med

klienter och familjer. Det blir också färre sociala aktiviteter för dem som verksamheten är till för, till exempel i äldreomsorgen och LSS-verksamheter.

”Då vi inte har råd med vikarier blir aktiviteter inställda när anställda är frånvarande.”

Till exempel skriver en medlem att minskad personal betyder mindre tid för samvaro, fester och promenader. En annan medlem oroas över sysslolöshet och påpekar att det kan leda till missbruk hos en del av deras deltagare. En tredje medlem berättar att de sänker sina fordonskostnader, men att det samtidigt leder till minskade möjligheter för deltagarna att komma i väg på aktiviteter och att det blir svårare att möta individuella behov av särskilda aktiviteter.

På ett äldreboende är det viktigt med god och näringsrik mat, som de äldre tycker om för att de ska få i sig tillräckligt med näring. Måltiderna och kaffepausen kan dessutom vara dagens höjdpunkter. Matkostnaderna har dock skjutit i höjden de senaste åren. Vi ser i svaren att medlemmar köper in billigare mat när ersättningen inte täcker

verksamhetens kostnader och att utrymmet för ”lite guldkant i vardagen” minskar.

”Vi bantar kostnader såsom billigare mat, bjuder inte längre på något extra.”

Vi ser vidare oroande signaler i fritextsvaren från medlemmar som överväger om de överhuvudtaget kan bedriva verksamheten vidare.

”En verksamhet kan inte ha anorektiska avtal... Vi funderar på försäljning eller avveckling då politiken inte vill ha oss kvar, vilket de tydligt visar genom att ej hålla ingångna avtal.”

En annan medlem som kämpar med ekonomin i verksamheten lyfter farhågan att det inte längre kommer att finnas någon idéburen verksamhet kvar i regionen om inte förutsättningarna förbättras.

”Om regionen inte ändrar finansieringen i Nära vård så kommer det i framtiden att vara omöjligt att bedriva idéburen primärvård i regionen.”

Fördjupning: Förskola/skola

En fungerande utbildningssektor är grunden för Sveriges konkurrenskraft och välfärd. Det börjar redan i förskolan. Regelverk som inte tar hänsyn till olika driftsformer, innebär ökad administrativ börda och orimliga krav på huvudmän. Det påverkar förutsättningarna för idéburna och kooperativa utbildningsverksamheter.

Det föds färre barn i Sverige och enligt SCB:s senaste befolkningsframskrivning kommer antalet barn i förskoleålder minska i samtliga kommuner de närmaste fem åren. Färre barn betyder minskade barngrupper och därmed minskade intäkter för att bedriva verksamhet. I förlängningen är risken stor att förskolor behöver läggas ned. På sikt får det konsekvenser för hela utbildningssektorn och för Sveriges konkurrenskraft och förmåga att upprätthålla en väl fungerande välfärd.

Samhällets generella kostnadsökningar gör också att finansiering blir en allt viktigare fråga för alla inom utbildningssektorn, inte minst för fristående idéburna och kooperativa verksamheter. Många av är att betrakta som små och medelstora företag, som på flera sätt bidrar till det svenska välfärdssamhället.

Regeringens skolpolitik har under den senaste tiden resulterat i en mängd utredningar. De betänkanden som har

hunnit presenteras tyder på en mer reglerad skola framöver, där högre krav ställs på samtliga huvudmän. Dessvärre drar många utredningar samtliga förskole- och skolhuvudmän över samma kam och bortser från deras olika förutsättningar och behov.

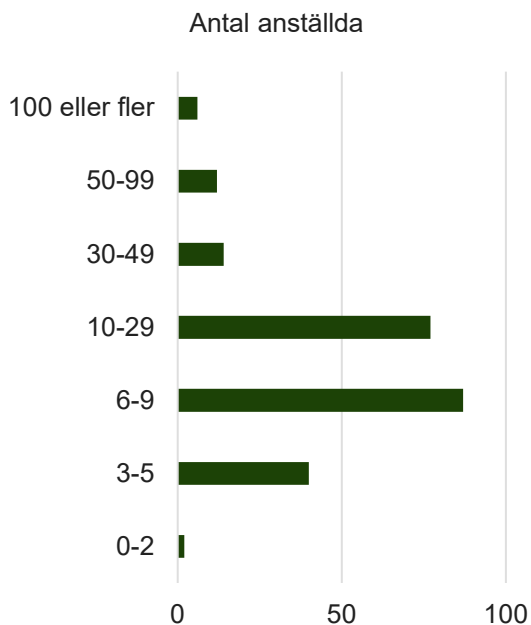
Sverige behöver en (skol)politik som tar hänsyn till verksamheters olika förutsättningar, uppmuntrar mångfald och inte dribblar bort den enskilt viktigaste resurs som bygger framtidens välfärdssamhälle – barnen. Skolpengen ska användas till skolverksamhet och kvaliteten ska sättas i främsta rummet. Sveriges framtid som kunskapsnation står på spel.

Några frisvar från förskolor i Fremiabarometern 2025:

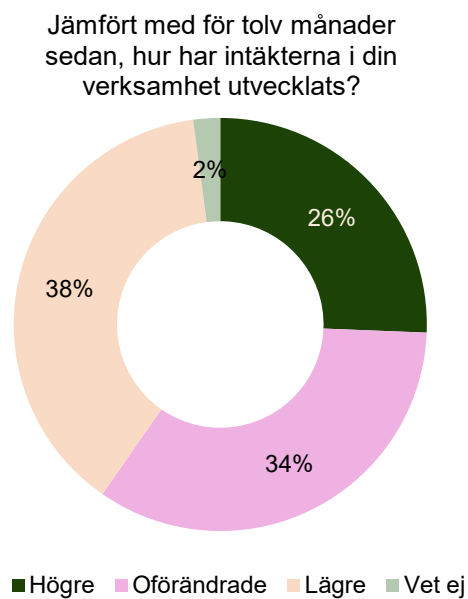
"Förskolor är inte jämlika i Sverige då förutsättningarna skiljer sig från olika kommuner."

"I många år har det flaggats för minskade barngrupper men då måste bidragen matcha med lönekostnader, hyra och andra utgifter. Annars överlever inte privat förskolor, särskilt inte de mindre enheterna. Enbart kommunala som kan gå med minusresultat i flera år."

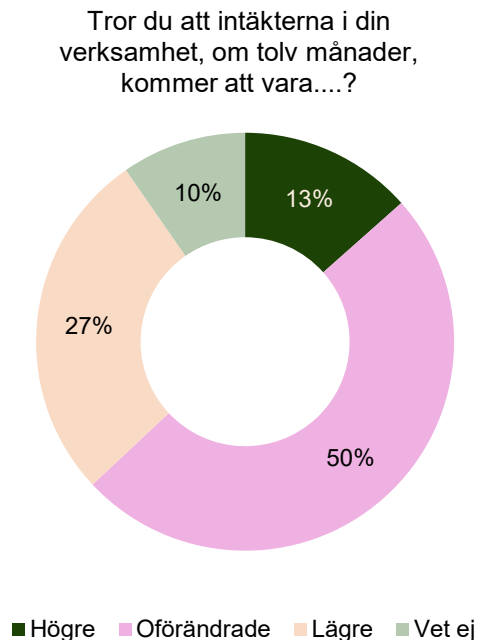
238 av Fremias medlemmar inom förskola/skola har svarat på årets Fremiabarometer. De allra flesta är små arbetsgivare, bara 14 procent har 30 anställda eller fler.

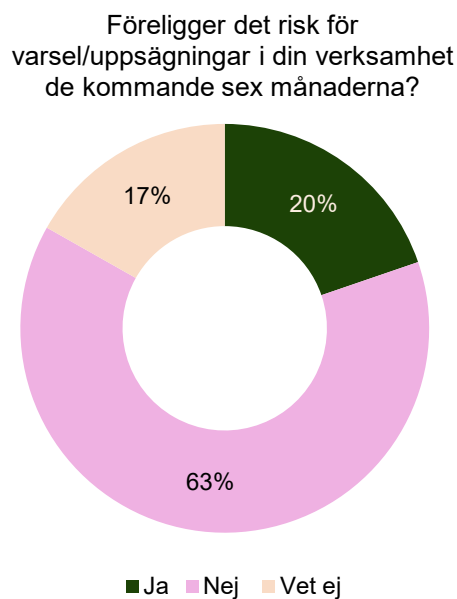
38 procent av de 238 som har svarat säger att deras intäkter har minskat jämfört med för 12 månader sedan.

27 procent av de som har svarat tror att intäkterna kommer att minska de kommande 12 månaderna.

20 procent av de som har svarat menar att det finns risk för uppsägningar på grund av ekonomiska skäl den kommande tiden.

Fördjupning: Arbetsintegrerande sociala företag

Antalet långtidsarbetslösa uppgår nu till cirka 150 000 personer. Ett samhälle mår bra av att människor arbetar och människor mår bra av att arbeta. Arbetet är en central del av en människas tillvaro och på många sätt avgörande, både för den enskilda människan och för samhället.

”Att bli arbetslös kan i sig vara en påfrestande händelse för individen och även leda till ohälsosamma levnadsvanor. Sambandet mellan arbete och hälsa går samtidigt åt båda hållen: Arbetslöshet påverkar hälsan negativt, men ohälsa ökar också risken för arbetslöshet.”

Folkhälsomyndigheten, Folkhälsopolitikens målområde 3: Arbete, arbetsförhållanden och arbetsmiljö

Att ha ett arbete är en viktig del av ett värdigt liv. Det ger nya erfarenheter, nya vänner och nya möjligheter att utvecklas – professionellt och personligt. Arbetet är också den primära källan till inkomster och en god levnadsstandard, vilket i sin tur har betydelse för hälsan.

Alla människor som kan, ska ha möjlighet att delta i arbetslivet. Ett sätt att ge fler människor möjlighet att delta utifrån sina förutsättningar, är att erbjuda olika typer av offentligt subventionerade arbeten.

Arbetsintegrerande sociala företag finns över hela landet. De varierar i storlek och har allt från 1 till fler än 100 anställda. Gemensamt för dem alla är att de arbetar för att människor som av olika anledningar står långt från arbetsmarknaden ska få en hållbar väg tillbaka in i arbetsliv och samhälle. De flesta är berättigade till lönebidrag från Arbetsförmedlingen.

Lönebidrag viktigt steg till arbete

Det finns i dag tre olika lönebidrag: lönebidrag för utveckling i anställning som syftar till att deltagaren ska prova på ett yrke eller kunna gå en utbildning, lönebidrag för anställning som syftar till att anpassa arbete och arbetsplats för en anställd, samt lönebidrag för trygghet i anställning som är ett långvarigt stöd för att en anställd ska kunna behålla sitt arbete.

Dagens lönebidragssystem omfattas av ett tak som innebär att bidrag endast utgår för den del av den anställdas bruttolön som ligger under 20 000 kronor per månad vid motsvarande heltid. Taket har legat still sedan 2017. Det har under denna period inte skett någon justering, uppräknings eller indexering av lönetaket.

En höjning och indexering av lönebidraget ökar målgruppens möjlighet till inträde på arbetsmarknaden, samtidigt som det skapar långsiktigt hållbara förutsättningar för företagen att bedriva verksamhet. Det finns goda skäl att bredda, höja och indexera lönebidragen som en aktiv åtgärd för att skapa hållbara vägar till arbete för personer som i dag står utanför arbetsmarknaden.

En Fremiamedlem berättar:

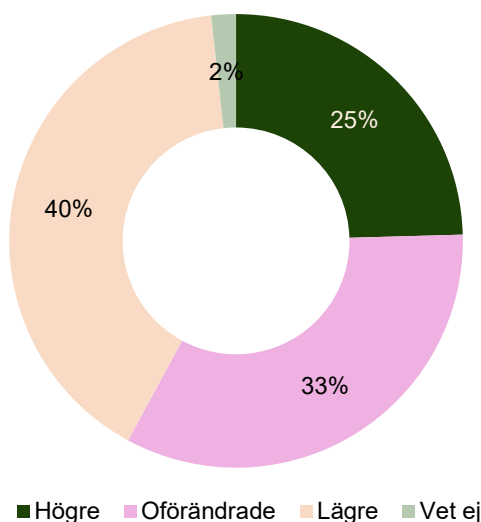
”Vi har kapacitet och vill ta emot många fler. Men som det är i dag ger inte lönebidraget täckning för att hålla en lönenivå utifrån kollektivavtalet. Det är ett problem.”

Många av de arbetsintegrerande sociala företagen är små och medelstora företag, som på flera sätt bidrar till det svenska välfärdssamhället, framför allt genom att ge dem som står långt utanför den svenska arbetsmarknaden en ärlig möjlighet till arbetsträning och arbete. Det mår Sverige bra av.

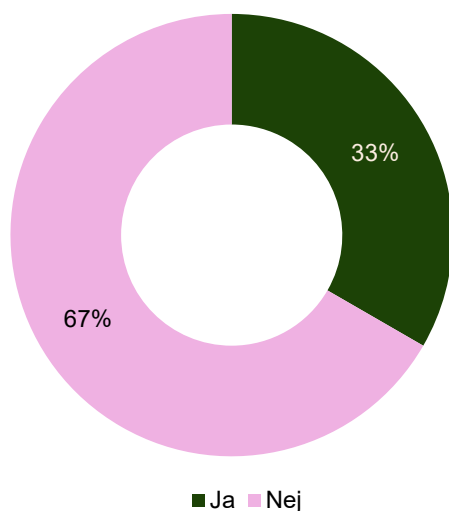
57 arbetsintegrerande sociala företag har svarat på årets Fremiabarometer. 40 procent säger att de har lägre intäkter jämfört med för 12 månader sedan.

Jämfört med för 12 månader sedan, hur har intäkterna i din verksamhet utvecklats?

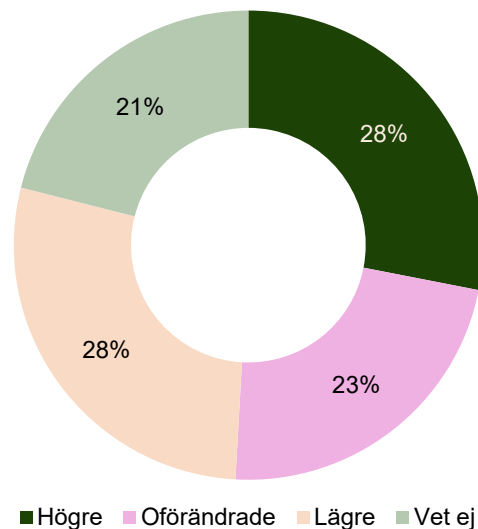
33 procent av de som har svarat säger att de har genomfört uppsägningar på grund av ekonomiska skäl de senaste 12 månaderna.

Har ni genomfört uppsägningar av ekonomiska skäl de senaste 12 månaderna?

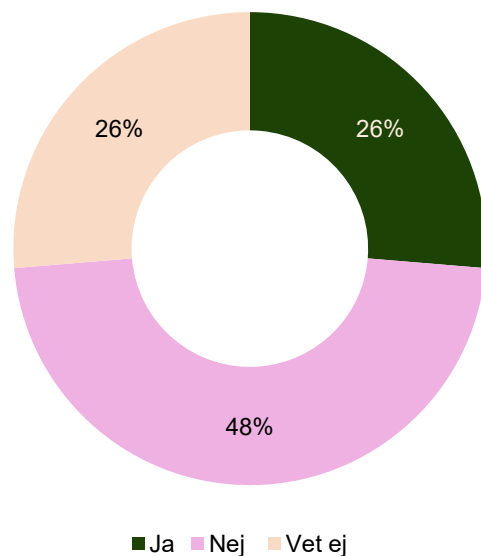
28 procent tror att intäkterna kommer att vara lägre de kommande 12 månaderna.

Tror du att intäkterna i din verksamhet, om tolv månader, kommer att vara....?

26 procent tror att de kommer att behöva varsla personal inom 6 månader.

Föreligger det risk för varsel/uppsägningar i din verksamhet de kommande sex månaderna?

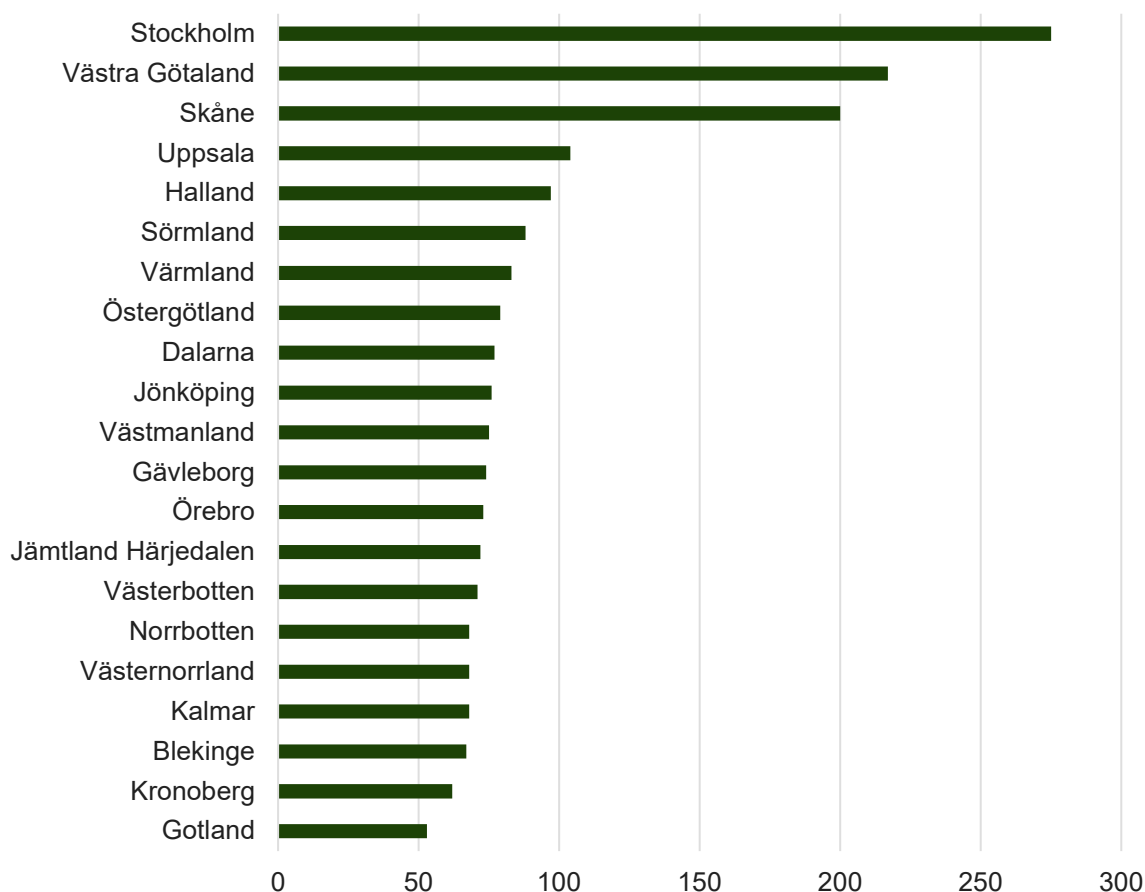

Om undersökningen

Fremiabarometern är en webbaserad enkätundersökning, som våra offentligfinansierade medlemmar har fått möjlighet att svara på. Enkäten var öppen mellan 17 mars–30 april 2025.

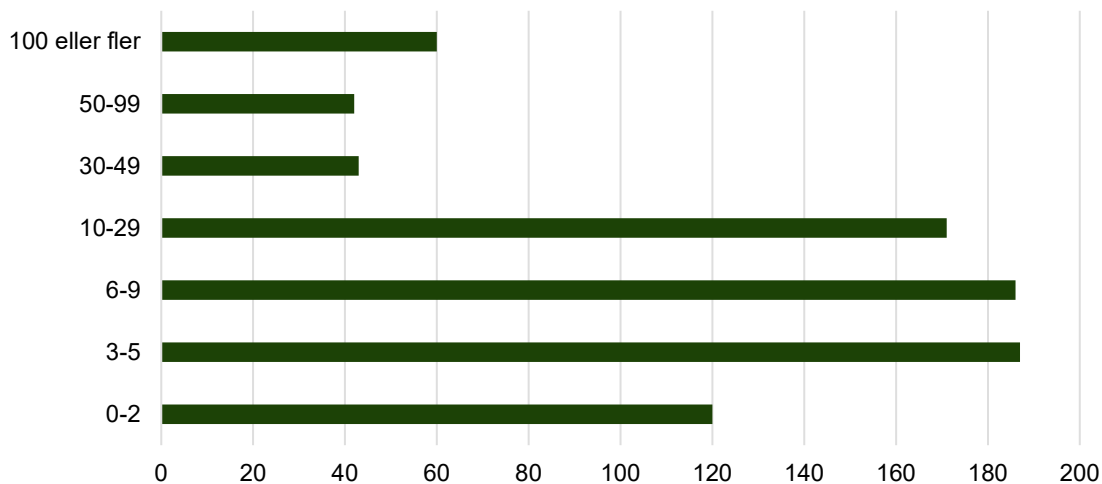
Samtliga Fremias medlemmar inom hälsa, vård och omsorg, förskola/skola, civilsamhälle, personlig assistans och arbetsintegrerande sociala företag blev uppmanade via mejl 17 mars 2025 att svara på undersökningen. Totalt bjöds 4 289 medlemmar in att svara. I utskicket uppmanades mottagaren av mejlet att vidarebefordra enkäten till högsta chef eller annan person med insyn i verksamheten.

I vilka regioner har ni verksamhet?

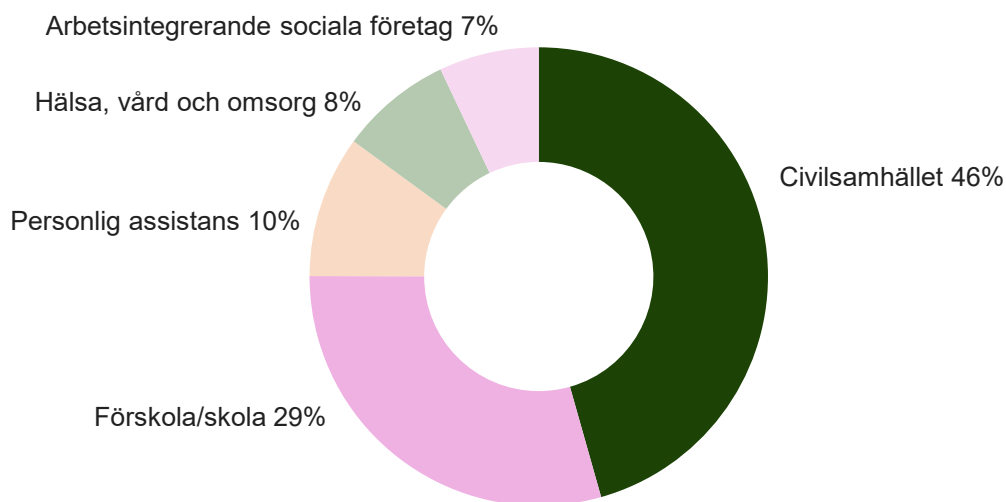
De svarande återfinns i samtliga 21 regioner. En överblick av de svarande medlemmarna driver verksamhet i Stockholmsregionen, Västra Götaland och Skåne.

Antal anställda

Svaren representerar en god spridning bland Fremias medlemmar. Flest svar finns det bland medlemmar med få anställda, vilket stämmer bra med hur Fremias medlemsstruktur ser ut.

Svarande organisationer

Fremia skickade enkäten till medlemmar i de sektorer och branscher som verkar med huvudsakligen, eller stor del, offentlig finansiering: civilsamhället, förskola och skola, personlig assistans, arbetsintegrerande sociala företag samt medlemmar som är verksamma inom hälsa, vård och omsorg.

Diagrammet på föregående sida visar hur svaren fördelas. Svaren speglar Fremias medlemsstruktur. 46 procent av svaren kommer från ideella föreningar i civilsamhället. 29 procent kommer från förskola/skola. 10 procent av svaren kommer från medlemmar som bedriver personlig assistans och 8 procent från hälsa, vård och omsorg, samt 7 procent från arbetsintegrerande sociala företag.

Totalt svarade 809 medlemmar på enkäten. Bortfallet är därmed betydande. Men när vi undersöker var de svarande organisationerna finns geografiskt, hur många anställda de har och i vilka sammanhang de verkar ser vi att svarsfördelningen på ett bra sätt speglar Fremias samlade medlemsbas inom offentligt finansierade verksamheter.

I enkäten uppmanades det till att högsta chef (eller motsvarande) för organisationen skulle svara på frågorna. Vi vet inte i vilken utsträckning det har skett och därmed finns det en osäkerhet i vem det är som har besvarat enkäten, det kan också vara chefer på andra nivåer. Det behöver inte göra att dataunderlaget blir sämre.

För kommande upplagor av Fremiabarometern ser vi över metoder för datainsamling inklusive påminnelser och kanalval. Troligen kommer även viljan att medverka i undersökningen att öka när återkoppling på tidigare resultat sker.

fremia.se